

nøje Mærke til dette poetiske, dette smukke militærstiftede Billede, som den ærede Rigsdagsmand brugte, men jeg kan ikke sige, at jeg fandt det slaaende. Hvorledes vil det ærede Medlem nemlig have, at vi skulle faa Love ud i dette Land, dersom man ikke faar Landstinget og Folketinget til at mødes om det samme Forslag. Saaledes ere jo Forholdene ordnede ifølge Grundloven. Har den ærede Rigsdagsmand noget imod det, bliver det en Sag for sig, men saa kan jeg kun sige, at den Politik, han da vil gøre sig til Talsmand for, ikke er en Politik, som gaar ud paa at gennemføre Love. (Hør up: Nej, det er det heller ikke). Det ærede Medlem siger, at det er det heller ikke, og det er jo godt, at man faar Klarhed i saa Henseende. Men saa er jeg ikke enig med det ærede Medlem om den Politik, han vil følge. Jeg tror tværtimod, at det vil være i Folketingets Interesse, dersom man kunde gennemføre nyttige og gavnlige Foranstaltninger, dersom man kunde bidrage til at tilvejebringe den Overensstemmelse, som i høi Grad mangler mellem Folketing og Landsting om Gennemførelsen af Foranstaltninger af den Art, som vi her beskæftige os med i Dag. Det ærede Medlem har mindet mig om Ollet, jeg skal nu imødekomme det ærede Medlems Væske om at komme til det Ol, som stadig staar for hans Fantasi. Det ærede Medlem har skildret for os, hvorledes Ollet ikke vil blive i Kjøbenhavn eller mellem de kjøbenhavnske Arbejdere, men at det som en Syndflod snart vil khylle ud fra Byen og ud over det hele Land ligesom Raffen, der i sin Tid begyndte hos de rige og dannede og siden førtes som en Forbrugsartikel ud over hele Landet. Endnu have vi dog ikke, heldigvis, mærket synderlig til overdreven Nydelse af Bajerfsøl paa Landet. De Eksempler, vi have set, have været affrækkende nok. Det bajerfske Ol, som drikkes paa Landet, drikkes ikke af den egentlige Gaardmands, Husmands- og Arbejderklasse, disse Folk drikke ikke en Gang den „Søndagsbajer“, som det ærede Medlem nævnte i Gaar. Nej, de, der drikke bajerfsk Ol paa Landet, ere særlig vore Tjenestefolk, og det er sikkert hverken til Gavn for dem selv eller for deres Husbond, at de drikke Bønnen op i bajerfsk Ol paa Kroerne og hos Høerne. Den Udvikling, som Drifkeriet af bajerfsk Ol har begyndt at tage blandt Tjenestefolkene, har intet Sted viist sig gavnlig, og jeg tror derfor, at det er ret fornuftigt og praktisk, om man i Tide dannede, hvis det kunde lykkes, et lille Bølværk imod denne Syndflod, der efter det ærede Medlems Mening truer os paa Landet.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5. Valgkreds (B. Holm) var saa dristig at sammenligne Ol med Petroleum. Det forekommer mig dog, at der er stor Forskel paa disse to Artikler, idet Petroleum er en Nødvendighedsartikel, medens bajerfsk Ol er en Lüksusvare og tilmed en dyr og skadelig Lüksusartikel. Nu har det jo altid været Venstres Standpunkt, at naar vi kunde høre Tolden paa Livsfornødenheder, vilde vi til Gengæld nok være med til at lægge forøget Told paa Lüksusartikler. Det ærede Medlem fra Sjøge (Hørup) gif i Gaar saa vidt, at han betegtede dette Lovforslag som særlig udemokratisk (Hør up: Hør!) Hør, siger det ærede Medlem, det glæder mig, at jeg refererer korrekt. Det ærede Medlem gif endnu videre, idet han udtalte, at Lovforslaget var det mest „arbejderjendelige“ Lovforslag, der endnu havde ligget paa Tingets Bord (Hør up: Ja!) Ja, se, se, nu skulle vi vel altsaa have et nyt Tegun paa, hvem der er rigtige Venstremænd, nu skal vort demokratiske Sindelag graderes i Ol, vort Venstrestandpunkt, skal afgøres efter, hvorledes vi stille os til en Olskat eller ikke Olskat (Afbrydelse af Hørup). Det ærede Medlem siger ja, og jeg kan derfor ikke forundre mig over, at man fra den Kant finder paa saadanne Kendetegn. Det var jo en Gang Tilfældet i Frankrig, at Kendetegnet paa en god Demokrat var det, at han mødte i en rød Hue, og det skal ikke undre mig, om det ærede Medlem fører det dertil, at det fremtidig heri Danmark bliver et særligt Kendtegn paa om man er en god Demokrat, at man møder med en rød Næse (Munterhed). Ja, jeg veed ikke, hvorledes man skal gradere det demokratisk Sindelag efter en saadan Maalestok bedre, end at den, der drikker saa meget Ol, at hans Næse farves rød af Ollet maa blive den mest udmærkede Demokrat, som man herefter kan finde i dette Land. Jeg gentager, at jeg har alle Dage betragtet det bajerfske Ol som en skadelig Lüksus, og naar jeg kan hylte dette bort mod billigt Sukker, gaar jeg gerne med dertil. Jeg har intet imod at gøre det bajerfske Ol lidt dyrere. Der er jo ogsaa den store Fordel ved en saadan Besatning, at enhver kan lade være at drikke Bajerfsøl, der er ingen Nødvendighed for at nyde denne Drik i den Udstrækning, som nu er Tilfældet eller man har Gvne til, og jeg er vis paa, at stiller man Besatningen foran Valget mellem billigt Ol og dyrt Sukker, vil Valget ikke blive vanskeligt at træffe. Der har været Tale om, at det ogsaa var udemokratisk, at man vilde gaa bort fra vor gamle Fordring om Ophævelse af Krigsstatolden. Men den har jo ingen